

POGOVOR Z OTROKOM V SOCIALNEM DELU Z DRUŽINO

- Ko delamo z družinami z otroki, moramo pogosto najti nove načine, kako “biti v pogovoru” (Gehart 2007: 184).
- Otroci konstruirajo pomene drugače kot večina odraslih.
- Manj se zanašajo na besede in morajo namesto tega nekaj narediti, prijeti, čutiti in izkusiti svet, da ima zanje smisel.
- Pomeni, ki jih odrasli navadno pripišejo dogodkom, so precej drugačni od otrokove interpretacije teh dogodkov.

- Dva koncepta v literaturi, ki izhajata iz socialnega konstrukcionizma, sta posebej v pomoč pri razumevanju, kako otroci konstruirajo pomene:
 - skupna ali koordinirana akcija;
 - zdravorazumsko znanje.

- Pri delu z družinami z otroki, so še posebej uporabna naslednja izhodišča postmodernih in socialno-konstrukcionističnih konceptov:
 - ustvarjanje dialoškega prostora,
 - privzeti držo “ne vedeti”,
 - izhajati iz radovednosti in ne-ekspertnosti,
 - ponujati “primerno nenavadne” komentarje,
 - spodbujati raznolike perspektive,
 - zabavne alternative za besedno sporazumevanje.

Aktivno poslušanje (po Geldard, Geldrad 2008):

- zrcaljenje telesne govorice,
- uporaba minimalnega odziva,
- uporaba refleksije,
- uporaba povzemanja.

- Izkušnje iz dela na projektu

Strokovne podlage za nadaljnji razvoj in uresničevanje Koncepta dela »učne težave v osnovni šoli«

GLAS OTROKA

PRIČAKOVANJA	DELO	EVALVACIJA
<p data-bbox="208 558 459 658">SLIŠATI GLAS OTROKA</p> 	<p data-bbox="666 391 1219 544">GOVORITI OTROKU/POGOVARJATI SE Z OTROKOM</p> <p data-bbox="620 618 1242 958">“Raziskovalka je skupaj z udeleženkama podelila opažanja iz prejšnjih srečanj IDPP, in sicer, da se govori o otroku, ne pa z otrokom. Obe udeleženci sta povedali, da sta to razliko med »njima in nama« že sami zaznali.”</p> <p data-bbox="674 1089 1209 1129">GRADIVO ZA GLAS OTROKA</p>	<p data-bbox="1296 332 1870 1129">“...kaj zelo bistveno se ni spremenilo, ker sva že prej delali na ta način, mogoče le to, da je sedaj otrok zraven vključen zelo aktivno. Pri SJK reciva, mi je Damir sam rekel, saj jaz vem, kje imam težavo. Ker velikokrat se zgodi, da prav ti otroci, ki imajo UT, niso zraven, ali zaradi presoje staršev ali učiteljev ali pa je to, ne vem, kaj naj rečem, kultura šole. Vem, da je težko tem otrokom z UT, kot tudi njihovim staršem je težko, a prav zaradi tega rabijo več dobrih izkušenj, ne samo eno. “</p>

OPREDELITEV PROBLEMA IN ŽELENIH CILJEV

Raziskovalka izhaja iz Rokove opredelitve, da spisa ni dobro pisal, tako da povzame njegovo izjavo.

Rok: »Nisem tako dobro napisal, nekaj na temo krivice smo imeli, sem imel slab dan.«

Oglasi se razredničarka in potem še Rok in mama, ki meni, da je Rok nekoliko popustil zaradi preteklih pohval.

Mama: »Se bom jaz vrinila: pisava je bila odlična. 'Krivica boli' je bila vsebina. Tu je šlo: primeri besedil, primeri iz vsakdanjega življenja – vse, česar se je lotil, je bilo OK. Tudi stil pisanja ima Rok dober.«

Rok: »Nisem si prebral potem še enkrat.«

Mama: »Jaz bi nekaj povedala. Rok je bil zelo uspešen, smo ga hvalili – sedaj je na teh uspehih zaspal. Ni dovolj vložil.«

Raziskovalka z Rokom preveri, ali mamina opredelitev drži, in Rok vdano sprejme: »Potem pa že.«

To raziskovalke ne ustavi. Roku jasno sporoči, da je pomembna tema, o kateri želijo slišati njegovo mnenje.

Raziskovalka: »Ne, povej. Je pomembno.« [...]

...raziskovalka z vprašanji odpira raziskovanje in vključuje Žigo v pogovor.

R: »Dajmo zdaj pogledat, kaj je razlika med našo predstavo in Žigovo, kdaj je kaj pospravljeno?«

Učiteljica IP: »Vzelo bi ti pet minut.«

R: »Kaj bi moral ravno zdaj narediti na tvoji šolski mizi?«

Žiga: »Zvezke dam na mizo, kar rabim vzamem za domov, ostalo pa odnesem na polico.«

Kje si zdaj na lestvici pri slovenščini? (*primer iz pogovora v IDDP)

Učenec: Na 5.

Svetovalka: Vou, že na pol poti! Kaj ti je pomagalo, da si prišel na 5?

Učenec: Učenje.

Svetovalka: Kako se učiš?

Učenec: Doma. No, se ne toliko. Bolj v šoli.

Svetovalka: Kaj ti pomaga v šoli?

Učenec: Bolj poslušam.

Svetovalka: Aha, bolj poslušáš... Super. Ali ste ve to opazile? (se obrne k učiteljicam)

Učiteljica: V tem nisem opazila razlik. U. že ves čas poslušá, ni, da bi klepetal...

Svetovalka: Ali imaš ti občutek, da si bolj pozoren, ko poslušáš, na razlago?

Učenec prikima.

Svetovalka: Kako bi še lahko izboljšal, imaš idejo?

Učenec: Doma učenje, v šoli med poukom, z učiteljico.

Svetovalka: Če si sedaj tu na 5, kam bi rad prišel do prihodnjega srečanja?

Učenec pokaže na slikovnem materialu na 6.

Svetovalka: Kako boš vedel, da si na 6?

Učenec: Da bom bolj gladko bral in še bolje pisal.

Svetovalka: Kaj to pomeni?

Učenec skomigne z rameni, nato doda: Da bo še manj napak.

Svetovalka: Aha - to pomeni, da boš bolj gladko bral in še zapisal z manj napakami... Kaj bi moral še narediti, da bi dosegel 6?

Učenec: Več učenja doma.

Svetovalka: Kaj pomeni več učenja doma? Koliko minut več?

Učenec: 5 do 10 minut več.

Svetovalka: Ali to pomeni 5 minut vsak dan?

Učenec: Ne, 15 do 20 minut na dan.

Svetovalka: Ali bi to zmogel, a ni to preveč naenkrat? Kaj pa, če rečeva trikrat v tednu po 15 minut več?

Učenec: Ja (in prikima).

Svetovalka: Kaj pa v šoli? Še potrebuješ kakšno drugo pomoč, da bi prišel do 6?

Učenec: Ne.

Učiteljica: Iz 5 na 6 bi veliko pomagalo, če pride na dopolnilni pouk.

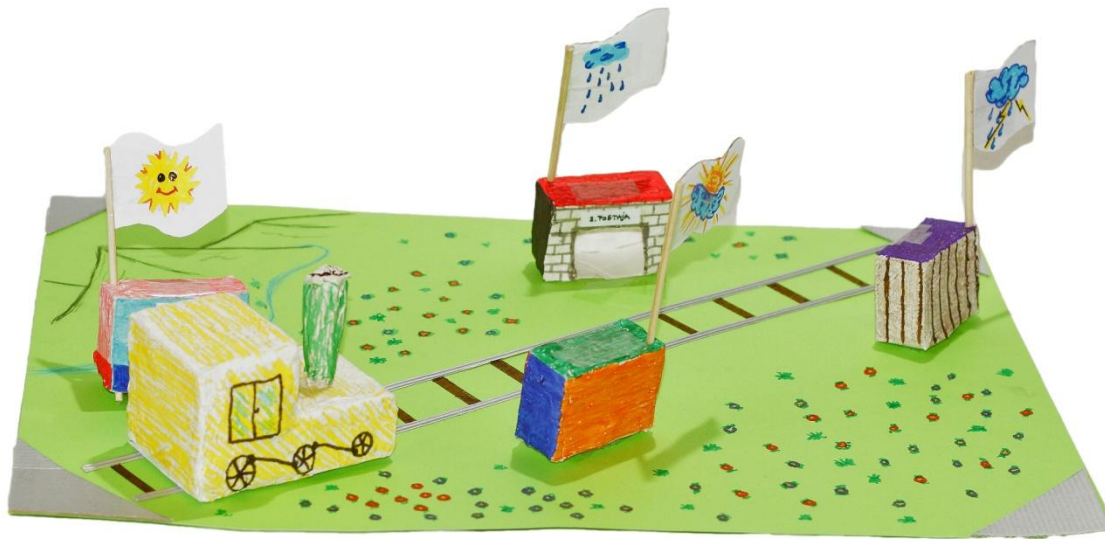
Nato so udeleženi raziskovali, kaj za učenca pomeni obiskovanje dopolnilnega pouka, ali si tega želi ipd.

Slikovno podporno gradivo “GLAS UČENCA”

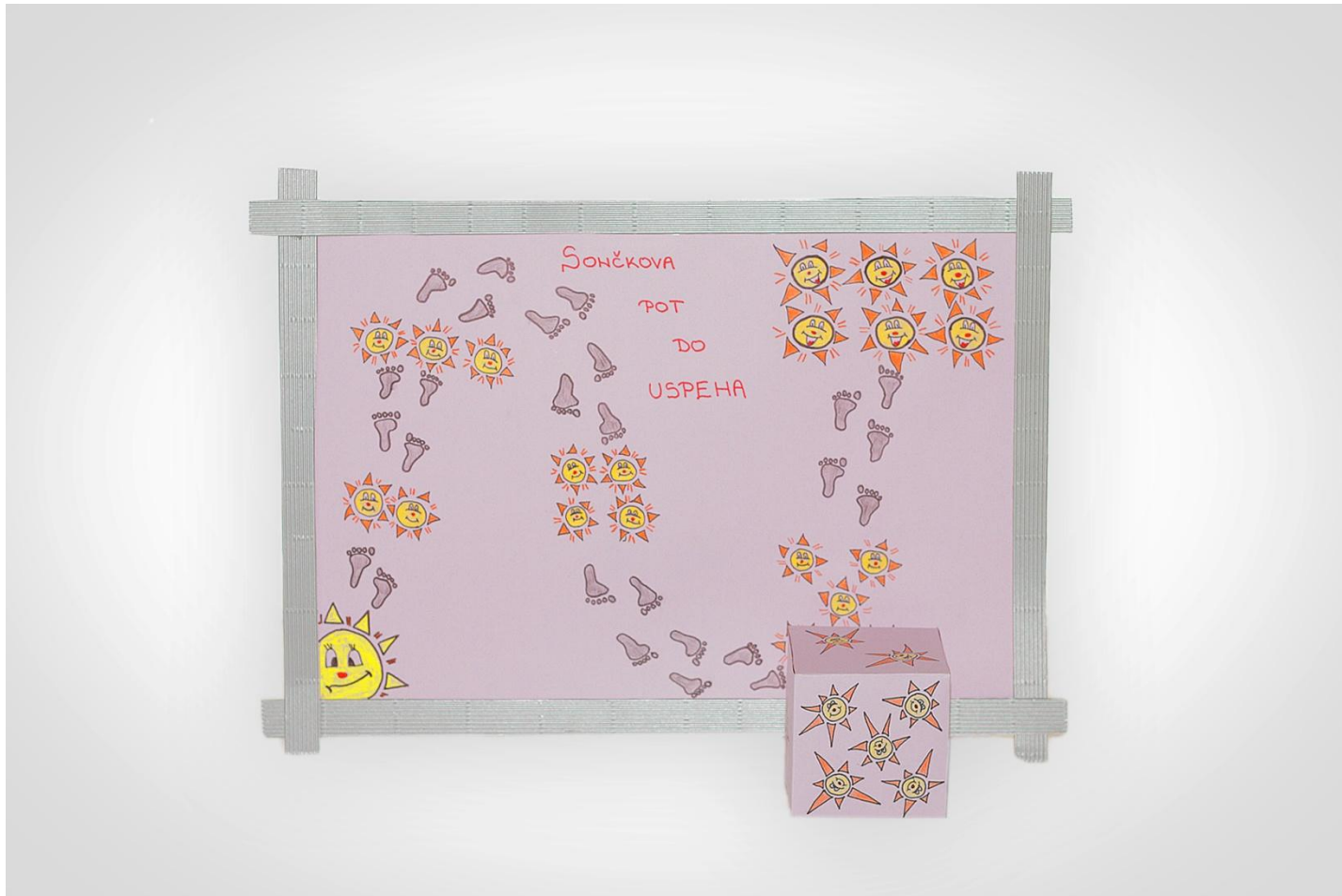
* internetni vir

* izdelali v okviru projekta – s študenti FSD

* izdelali v okviru projekta – s študenti FSD

* izdelali v okviru projekta – s študenti FSD

